

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

49

6-12-51

In dit nummer vindt je het formulier waarop je de proeven van ONZE GROTE PRIJSVRAAG kunt beantwoorden.

Sinterklaas te Goebendamme

Leve Sinterklaas

OP zekere avond was Sinterklaas warmpjes thuisgebleven, toen er plotseling een hele bende kinderen zingend zijn kamer binnenviel. Hij herkende Assepoester in balkleed, Peter Pan, de jongen die maar niet groeien wou, Hansje en Grietje die elkaar stevig bij de hand hielden, Roodkapje die daar nog te hijgen stond van die koers naar Sinterklaas' kamer, Klein Duimpje op de eerste rij naast de kleine Mozart en Sneeuwwitje, die haar mooiste kleedje aangetrokken had. Op de tweede rij herkende Sinterklaas nog Mowgli met zijn panter, de Schone Slaapster, Alice uit het Wonderland en Pats.

— Goeden avond, lieve kinderen, zei Sinterklaas ontroerd. Dat is nu eens vriendelijk me zo op het onverwachts te komen bezoeken. Maar waaraan heb ik dat genoegen te danken ?

Toen trad Klein Duimpje naar voren en sprak in naam van heel het gezelschap :

— Sinterklaas we zijn u komen danken voor al die heerlijke geschenken die u over heel de wereld uitdeelt. De kinderen op de aarde vragen u veel lekkers en speelgoed, maar wij hebben gemeend dat we u in hun naam eens iets moesten aanbieden, en alleen het beste dat we bezitten willen we u schenken.

En terwijl Klein Duimpje die woorden uitsprak, trok hij een van zijn zevenmijlen-laarzen uit en legde die voor de voeten van Sinterklaas zeggend :

— Die kunnen u of een van uw vriendjes misschien wel van pas komen.

Nu drongen al de andere wonderkinderen ook naar voren om Sinterklaas hun geschenk aan te bieden : Hansje en Grietje gaven de goede Heilige en heerlijke brok van het peperkoeken huizeken, Roodkapje schonk hem een smakelijke wafel, Alice uit het Wonderland knipte een van haar gouden lokken af en gaf ze aan de goede Sint, de Schone Slaapster vertelde een van haar mooiste dromen, en zo kwam ieder aan de beurt en de kleine Mozart sloot de reeks met de uitvoering van een speciaal voor Sinterklaas geimproviseerd menuetto.

Toen stond de grote Kindervriend uit zijn diepe zetel op en twee tranen biggelden langs zijn wangen, wanneer hij met bewogen stem verklaarde dat hij nog nooit zo'n oprechte blijk van vriendschap had gekregen, en hij er al de kinderen op de aarde speciaal zou voor belonen.

Onze jonge lezers mogen er zich dus aan verwachten !

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. 1909.16 *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — *Drukkerij*: C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Ab. drie maand. .	70.— frs.	80.— frs.
Ab. zes maand. .	135.— frs.	155.— frs.
Ab. één jaar . . .	265.— frs.	300.— frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

Jasper Nebbens, de eerste stuurman, heeft de bemanning tot muiten aangezet. Zijn opzet lukte. Kapitein Janszoon werd gedood, en de officieren en al wie de muiterskapitein niet wil gehoorzamen, worden in het ruim opgesloten...

(Wordt voortgezet.)

Sinterklaas te Goebendamme

JOOS Finemano reikte met zijn kop nog niet boven de werktafel van zijn vader uit, toen hij reeds hoorde vertellen over « de ziekte ». Ze kwam van heel ver en men praatte er slechts fluisterend over.

— Men zegt, dat het is alsof de bliksem op je neerkomt, zei Karel de smid. — Hij wist het van een pelgrim. — Plotseling hangen je benen als lompen en je armen als dode twijgen aan je lijf. Je hebt geen ziertje kracht meer en al de bewoners van hetzelfde huis worden om de beurt ziek.

— Joos vroeg zich met grote verwondering af hoe Karel, die sterk was als een eik, ooit zijn krachten zou kunnen verliezen? Het moest wel een vreselijke ziekte zijn. Als Joos er nu weer over hoorde, stelde hij zich de donder voor, die de smid als een ledepop tegen de grond smakte.

Op zekere dag vernam men dat de ziekte in het bisdom Keulen woedde. Dan werd er niet meer over gerept. Het leek wel of ze voor goed verdwenen was.

Joos ging toen bij zijn vader, die schoenmaker was, in de leer. In Holland en Zeeland droeg men schoenen met houten zool; ze waren minder zwaar dan klompen en niet zo duur als laarzen. Het spreekt, dat Joos en z'n vader van 's morgens tot 's avonds schoenen maakten voor de rijke boeren en dikke burgers en zelf blootsvoets liepen. Zelfs Anneke, de moeder van Joos, liep barrevoets door weer en wind behalve met Kerstmis, Pasen en als het jaarmarkt was.

En zie, toen men geloofde dat de ziekte uit de wereld was, stak ze de kop weer op. Ze kwam van het Oosten en een stad langs de Maas moest door de bevolking verlaten worden. Men zag ze met kar en paard, met kind en kevie zwijgend voorbij trekken. Joos en zijn vriend Herman meenden, dat de ziekte vlug weg zou zijn en de arme mensen opnieuw naar hun stad zouden kunnen. Met z'n beiden zouden ze dan weer naar de grote, stoffige weg lopen om de stoet te zien voorbij gaan. Maar, Joos en Herman liepen niet opnieuw naar de grote weg, want de stoet keerde nooit weer...

Lang dachten de jongens er niet over na, omdat al hun hoop en verlangen uitging naar het jaarlijks bezoek van Sinterklaas. Reeds drie maal had de grote heilige de klomp van Joos leeg in de schouw laten staan en zijn vader had hem uitgelegd dat de heilige man verstoord was.

— Waarom? had Joos gevraagd.

— Je hebt gelachen met die balkende ezel voor het glasraam van O.L. Vrouw. Weet je het niet meer? Het was op Lichtmis.

— Ik lachte alleen omdat die ezel stotterde. 't Was niet kwaad bedoeld!

— Ja, maar Sinterklaas is licht geraakt en van zijn ezel laat hij geen kwaad zeggen. Je mag er zelfs niet om lachen. Hij zal het gezien hebben, vermits hij tegenover Onze Lieve Vrouw staat.

In de parochiekerk stond O.L. Vrouw tegenover een grijsaard met witte baard en zachte ogen. Het was eigenlijk Johannes de Doper, maar al de mensen noemden hem Sinterklaas. Joos had in de afgelopen drie jaar met geen enkele ezel gespot of gelachen en de schoenmaker, wiens zaken ietwat beter gingen, hoopte dat de klomp van de jongen ditmaal zou gevuld worden.

Iedere nacht droomde Joos van de heilige met z'n lange baard. Zeven weken voor het feest van de vrijgevige heilige, hoorde Anneke opnieuw over de ziekte spreken. Ze was ongerust, maar de schoenmaker zei met z'n gewone kalmte:

— Vrouwe, we mogen ons niet laten afschrikken door dat onheilspellend nieuws. Reeds twintig maal woedde de ziekte in verre steden en dorpen, maar Goebendamme bleef steeds gespaard. Waarom zou het nu anders zijn?

— Het lot kan ons niet altijd gunstig blijven.

— Er is Gods almacht en wijsheid. Onze stad ligt op een heuvel en is van de naburige wereld afgesloten door hoge muren en een stevige poort. Het zijn de zwervers en de krijgslui die de ziekten verspreiden en die kunnen we toch buiten onze muren houden!

— Als de ziekte maar niet vóór de 6e December komt, zuchtte Joos.

★

Helaas, de volgende Maandag hoorde men dat de ziekte nader en nader kwam... De stadsomroeper kondigde af, dat de ambachtslui, de tuiniers en de vrije burgers hun huis niet mochten verlaten, tenzij dit absoluut noodzakelijk was. Om de twee uur patrouilleerde er een burgerwacht door de straten.

(ZIE VERVOLG IN DIT NUMMER.)

Tijl Uilenspiegel

Claes wordt van samenzwering met de Geuzen beschuldigd en veroordeeld tot de brandstapel. Geuzen trachten hem te bevrijden.

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

TOEN DAMME IN HET GEZICHT KWAM, ZIJN DE GEUZEN UIT ELKAAR GEGAAN. TIJL HEEFT SOETKIN OP DE HOOGTE GEBRACHT VAN HET VOORNEMEN VAN DE GEUZEN. SAMEN LADEN ZE DE BUIDELS OP DE WAGEN. JORIS EN ZIJN KNECHTEN HEBBEN ZICH ONGEMERKT ROND DE BRANDSTAPEL OPGESTELD

Het PLATINA-BEELDJE

Ras Lipari Mahonen besluit met zijn gevolg naar z'n vaderland terug te keren. De kostbare platina kat wordt aan de zorgen van Colerette, de beroemde detective, toevertrouwd. Tijdens de reis verdwijnt de locomotief met de tender en twee wagens. De rest van de trein blijft op het spoor achter. Colerette bevindt zich in de verdwenen wagens...

TE Pierrefitte-sur-Soline hadden Jaak en Marina een wagen gehuurd, die door de garagehouder van het stadje bestuurd werd. Ypsilon bestudeerde vlug de kaart en zei dan op besliste toon :

— Richting : de overweg van Orgon.

Hij gunde zich nog de tijd te telefoneren naar het station van Orgon en zette zich dan bij Marina. Het spreekt vanzelf dat ook Sidonie en Colonel deel uitmaakten van de expeditie. De Ras was met zijn gevolg en zijn lijfwacht in de trein gebleven. Uit Orange werd de komst van een andere locomotief gemeld.

Heel snel reden Jaak en Marina naar hun doel en bespraken onderwijl de gebeurtenissen :

— Er staan drie vraagstukken op de agenda, zei Jaak. Het eerste is reeds opgelost : wij weten sedert verschillende dagen, dat de koffer van Slaat-er-naast leeg is om de goede reden, dat wij de Platina Kat en de overige juwelen weggenomen hebben de morgen van het vertrek. De sloten, de kettingen en alles wat hij om de koffer hing om de schat te beveiligen, wogen zo zwaar dat onze arme oom het verschil in gewicht niet eens gevoeld heeft! Het tweede vraagstuk is veel ernstiger : Hoe redden wij onze voogd uit zijn gevaarlijke situatie? Ik heb in dit verband enkele maatregelen getroffen maar zullen ze afdoend blijken? Het derde vraagstuk is iets voor jouw, zusje. Je beloofde het op te lossen...

— Ja, hier gaat de oplossing : De bandiet, die de laatste wagens plunderde om de aandacht van de detective op zich te vesten, droeg geen zwart masker, doch een masker voor carnaval. Een masker met een rode neus. De rode neus van de bandiet bestond dus in werkelijkheid niet. Breinnummer-een heeft nu al die tijd een rode neus nagejaagd en is natuurlijk totaal mis gelopen!

— Inderdaad. En de bandieten hebben deze vergissing systematisch uitgebuit door onschuldigen zoals die burleske Laitance verdacht te maken, en door roodneuzige reizigers in alle wagens van de trein te laten verschijnen. Het juiste spoor werd aldus uitgewist. Een van de bandieten heeft al die manœuvres geleid en de trein gesplitst.

Het is om dezelfde reden, vervolgde Marina, dat de gemaskerde gepoogd heeft Laitance bewusteloos te slaan op het ogenblik dat deze zich omkeerde. De onschuldige mocht immers niet zien, dat de ware schuldige een neus had van normale kleur.

Daarna converseerden broer en zus in hun eigen fluit-taal.

— Ik vraag me af, zei Jaak, waarom die sinistere Jocast, die nochtans bereid was zijn meester te verraden, over Colerette gesproken heeft? Het is toch op zijn voorstel dat de Ras de hulp inriep van de onfeilbare detective.

— Dat vraag ik me ook af, antwoordde Marina geeuwend.

— Heb je slaap of heb je honger?

— Ik zou een omelette van zes en dertig eieren willen opeten!

— En dan bij voorkeur struisvogeleieren, zei Ypsilon sarcatisch.

— Ja, ik hou meer van een copieus maal dan van vierkantwortels waarmee je je maag niet vullen kan. Ieder heeft zijn temperament.

Dit broederlijk getwist werd onderbroken door de oude huishoudster :

— Zijn we reeds in het land van de negerkoning?

De kinderen schaterlachten. De weg liep langs de Rhône en toen de kanarie dit heldere, frisse water zag, begon hij te piepen.

— Ik zou willen dat ik Slaat-er-naast reeds uit de klauwen van die mijnheer Twaalf verlost had, zei Jaak nog steeds lachend.

Alhoewel Marina en Jaak steeds weer pret hadden om de argeloosheid en de snoeverijen van Colerette en er ook mee spotten, toch hielden ze erg veel van hem.

Lopen, jongens! Lopen, daar zijn de gendarmen!

Gewiegd door de rijdende wagen sloot Marina de ogen.

— Ik hoop dat je slaap tot iets zal dienen, zei Jaak. Terwijl je snurkt mag je voormij het volgende opklaren : Waarom telde het dominospel, gevonden in de bagage van de pseudo-spahi twee teerlingen dubbel zes?

Achteraan waren ook Sidonie en Colonel, op Sidonie's schoot, in slaap gevallen.

Plotseling boog de jongen zich naar de chauffeur toe en beval :

— Vlug, neem de weg rechts!

Nauwelijks was de wagen gedraaid en volgde hij een smalle zandweg of een grote auto reed hen in volle vaart voorbij op de grote steenweg.

— Het is wel zoals ik gedacht heb, zei Jaak. De bende werd gealarmeerd en wij komen te laat om de hand te leggen op de aanranders van onze goede oom. Als we hemzelf maar kunnen redden!

Intussen gaf Jocast, op het voorste gedeelte van de trein, een teken aan de « bon vivant » die met een draai van z'n grote sleutel de laatste verbinding met de locomotief losmaakte. Deze laatste reed verder en de wagens stopten op vijftig meter afstand van de overweg.

Ypsilon had heel juist geredeneerd.

Sedert de ex-secretaris had vastgesteld dat de koffer leeg was, steeg zijn woede voortdurend. Hij schuimbekte, hij kookte! Wat zou de chef, die mysterieuze mijnheer Twaalf zeggen zodra hij zou weten dat zijn eerste luitenant zich heeft laten in de doeken doen? En door wie dan nog? Door dat stukje detective!

— Laat het pak zakken en doe wat jullie bevolen werd, zei Jocast tot de twee vrouwen.

Colerette, die in zijn linnen gevangenis, alles gehoord had grinnikte. Hij wou een laatste wanhopige poging aanwenden om zijn leven te redden, toen de « bon vivant » riep :

— Lopen, jongens! Lopen, daar zijn de gendarmen!

Volgende week :
HET PAK HAD OREN

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer en hun nieuwe vrienden Pedro de la Veranda en Kunegonde zijn aangespoeld op de kust van Amerika. Al spoedig zitten de Roodhuiden hen op de hielen...

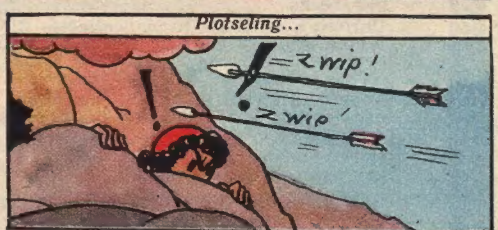

De KUIFJE's BON

Heuglijk nieuws!

Op het einde van dit jaar brengt de KUIFJE's BON jullie een aangename verrassing:

De KUIFJE's CHROMO's in de collectie ZIEN en WETEN zijn van de pers gekomen.

Deze collectie brengt in beeld: De geschiedenis van de Zeevaart, de Vliegtuigen, de Luchtschepen, de Auto, de Spoorwegen, Uniformen, enz., enz.

Iedere reeks is genummerd en bevat zes prachtige chromo's formaat 14 × 20 cm. gedrukt in zes mooie kleuren.

Zijn thans reeds verkrijgbaar:

De eerste reeks van de Vliegtuigen
» » van de Luchtschepen
» » van de Spoorwegen

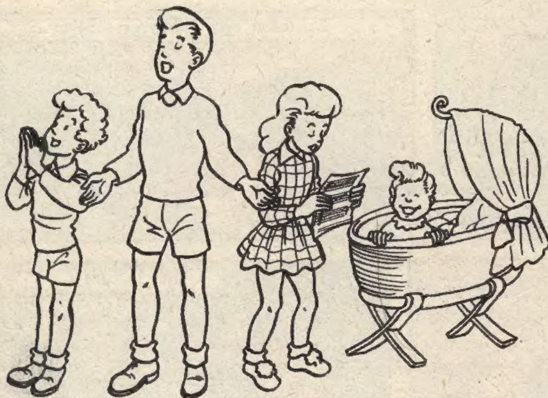
125 punten per reeks.

ONZE ONBEKENDEN!

H. 3882 M. Rousseel, Gent, reeks 5. — G. 904 Herman Gibens, Antwerpen, reeksen 1 en 2. — H. 6417 X te De... 100 punten. — H. 6418, Vercruysse, Eeklo.

PREMIENLIJST

1. Vijf reeksen van 40 vignetten « Reinaert de Vos », per serie ...	50
2. Afdrukplaatjes KUIFJE met de reproductie van de voornaamste figuren van Hergé, boekje « A » 15 figuren ...	50
3. Afdrukplaatjes KUIFJE, idem, boekje « B » 22 figuren ...	60
4. Twee reeksen van 5 kleurprenten getekend door Hergé, per reeks ...	70
5. Omslag speciaal schrijfpapier van KUIFJE, geïllustreerd door Hergé, verschillende onderwerpen ...	80
6. Mooie KUIFJE's wimpel in drie kleuren ...	100
7. Vijf reeksen foto's « De Koninklijke Prins » per reeks ...	100
8. Chromo's KUIFJE in de collectie Zien en Weten, Vliegtuigen: Ie Reeks; Luchtschepen: Ie Reeks; Spoorwegen: Ie Reeks. Per reeks ...	125
9. Portefeuille KUIFJE (in cuiroléine) met als versiering KUIFJE en BOBBIE ...	200
10. KUIFJE's puzzle in hout getekend door Hergé, model A ...	350
11. KUIFJE's puzzle, model B ...	500
12. Blokjesspel KUIFJE, creatie van Hergé ...	500

Sinterklaas, heilige baas
leg wat in m'n schoentje
een appeltje of 'n citroentje
geef me ook een Kuifje's bon
dan schijnt op 6 December ook de zon!

Waar komt al dat stof vandaan?

DAT is de vraag die niet alleen moeder-de-vrouw iedere dag stelt, want alle stervelingen hebben in mindere of meerdere mate last van het stof. Men gaat het onverpoosd met bezem, dweil, water, stofzuiger, enz., enz. te lijf en toch ligt er iedere dag weer evenveel stof. Door alle muren, vensters, uniformen, uitrustingen, dringt het door, alhoewel men reeds vele pogingen aanwendde om het buiten te houden. Ook de geleerden hebben zich jaren en jaren bezig gehouden met de vraag: Waar komt het stof vandaan?

Het eerste antwoord is: van uitgedroogde, verzande landstreken. De wind neemt het mee en laat het elders neerkomen. Op deze wijze ontstaan de zand- en stofstormen. In 1935 was er in het Midden-Westen van Amerika gedurende vele weken geen regen meer gevallen en de grond uitgedroogd, grijs en stoffig. De stormwind nam dit stof op en voerde het 2.000 km. ver mee. Een deel er van viel in Pensylvanië en bedekte iedere vierkante km. met 10 ton stof!

Een ander soort stof wordt door de mensen zelf voortgebracht, of beter door de industrie. Hoeveel fabrieksschouwen zijn er niet in een land? In een moderne stad valt er naar schatting 800 ton van dit stof per km2 en per jaar. De geleerden heten het wel eens « civilisatiestof ».

Uit het binnenste van de aarde komt er niet alleen vuur en stenen maar ook stof. Op 26 en 27 Augustus van het jaar 1883 spuwde de Krakatau (een vuurspuwende berg van Oost-Indië) vuur en vlam. Het was een der geweldigste uitbarstingen die ooit plaats vonden en ze werd door alle seismografen (1) 'ter wereld geregistreerd. Men schat dat de Krakatau toen 17 kubiekkilometer stof in de lucht joeg en het duurde twee jaar vooraleer de laatste resten van dit stof terug op de aarde waren neergevallen. En niet alleen de Krakatau spuwde stof, vermits er nadien nog heel wat uitbarstingen waren en er nog steeds vuurspuwende bergen in werking zijn. In 1912 registreerde men een uitbarsting van de Katmaï, in Alaska, en de stofwolken, door deze berg uitgespuwd, waren zo dicht, dat ze de zonnestralen, op hun weg naar de aarde, zo zeer hinderden dat het klimaat de volgende jaren kouder was.

Dr. W. J. Humphreys, een Amerikaans natuurkundige, verklaart dat de ijstijd (waarover we spraken in nummer 41) het gevolg was van vulkaanuitbarstingen die zoveel stof opjoegen, dat de zonnestralen er niet doorheen konden. Bewezen is dit niet.

Ook uit de zee komt stof! Dit stof bestaat uit minuscule zoutkristallen, die bij het verdampen van het water in de lucht blijven hangen. Zo klein zijn die kristallen dat men er 2.000 billioen zou nodig hebben voor één kg. zout. Het zijn deze stofjes die het doen regenen. Het watergehalte, in de atmosfeer aanwezig, moet een vast punt hebben waaromheen het zich kan vormen. Indien er geen vreemde lichamen aanwezig zijn kunnen er geen wolken en, bijgevolg, ook geen regen gevormd worden. Deze vreemde lichamen zijn de zoutkristallen of het zoutstof uit de zee.

Er is ook nog een zg. atmosfeerstof: het stof van andere planeten, andere werelden, dat op zijn reis door de ruimte op onze wereld terecht komt. Over dit stof weten ook de geleerdste bollen nog niets.

Het stof is dus niet alleen lastig, het verricht ook iets goeds want was er geen stof, we zouden geen water hebben om het te blussen!

H.

(1) Seismograaf: (v. Gr. seismos = schudding) toestel waarbij men een stift zodanig heeft bevestigd, dat de trillingen van de aardbol en de aardbevingen zonder onderbreking geregistreerd worden.

Sinterklaas' nieuwste snufjes

INDIEN we onze overgrootouders konden uitnodigen op Sinterklaasmorgen, wat zouden ze ogen opzetten! Toen zij nog kinderen waren, was er niet zoveel en zulk mooi speelgoed. Zij kregen een hoepel, een kegelspel, een blokjesspel of een pop met een wiegje. En dat was al heel veel!

Wij leven in een tijd van raketten, reactievliegtuigen, helicopters en radar en het speelgoed gaat met de tijd mee. Het ezeltje van Sinterklaas wordt beladen met veelerlei speelgoed, het ene al moderner en verbazingwekkender dan het andere.

DE ELECTRISCHE TREINEN...

Echte kunstwerken en trouwe weergave van de grote sneltreinen, hetzij de Hamburg Express, hetzij de Canadian Pacific. Er zijn er die op afstand bestuurd worden. Het vooruit en achteruit rijden en het loskoppelen van de wagens geschiedt door minuscule korte golf zend- en ontvangstposten. Sommige zijn uitgerust met een echte stoomfluit die het hoog en schril gefluit uitstoot, eigen aan de sneltreinen. Andere bootsen het rhythmisch geluid na van de zware wielen over de sporen : « tsjoek, tsjoek, tsjoek... »

Er zijn ook nog de kleine treinen met opwindbare locomotief, waaraan drie wagens bengelen. Ze doen ouderwets aan, maar men kan er evenveel plezier aan beleven. Zowel de electrische als de gezellig ouderwetse trein kreeg stations en seinpalen, kan over de heuvelbrug en in het dal langs leuke huisjes en over wit geschilderde bruggen rijden. Soms is het hele decor uit karton, andere keren uit hout en het zou haast kunnen dienen als achtergrond voor een filmopname.

★

Auto's, zo grote als kleine, vindt men sedert een dertigtal jaren in de uitstalramen van de speelgoedwinkels. Ze waren nog al wispelturig en ze wilden rijden... of ze wilden niet! Zo ging het in die tijd immers ook nog vaak met de auto's van de grote mensen. Thans brengt de speelgoedindustrie de trouwe nabootsing van de Buick, de Peugeot en zelfs van de Renault 4 P.K. Ze hebben allemaal gumbanden en vanzelfsprekend ook een motor. We hebben zelfs een speelgoed-Volkswagen gezien, uitgerust met een merkwaardige twee tijden motor. De Italiaanse Gymcana spant de kroon. Deze kleine wagen heeft al de kenmerken van de Maserati en wordt, op afstand, geleid bij middel van twee motoren en is door een kabel aan een centrale mast verbonden. Aan het stuur zit een kleine robot-chauffeur, die alle houdingen aanneemt en alle bewegingen uitvoert, die de echte piloot van een echte Maserati zou uitvoeren op een echte renbaan. Het is heel zeker een meesterwerk.

EN DE SCHEPEN!

Ja, men ziet ook nog sierlijke zeilschepen, maar zijn ze mooier, ze zijn niet zo vlug en de aandacht van het jonge volkje gaat vooral naar de kleine kano's, uitgerust met een electrische motor. Er zijn ook kano's, die lichter zijn, en trouw bleven aan de bekende buis met hete lucht; in zekere opzicht de voorloper van de reactiemotor. De kano's van dit type zijn niet nieuw, maar wekken nog steeds ieders verbazing.

★

Wat kan men niet alles maken met een mecano? Bruggen, hijskranen, karren, vrachtauto's, enz., enz. De laatste nieuwe dozen bezitten naast vele gespecialiseerde stukken ook echtische motoren! Men kan er stoomtreinen en auto's « die rijden », rollende bruggen, geleide robotten en wat weet ik meer mee bouwen. Een jongen met fantasie en zin voor mechanische constructies kan beslist « toveren » met zulk een doos.

WERDEN DE MEISJES MISSCHIEN VERGETEN?

Neen, helemaal niet! Ze krijgen poppen die ze werkelijk mogen wassen met water en zeep, zonder dat ze hun blozende wangen verliezen. Hun zijig haar kan gewassen en gekamd worden : de krullen gaan er niet uit.

En dan bestaat er een keukenuitzet met electrische kachels, stofzuigers, strijkijzers. Potten en pannen in aluminium, mooi tafelservies en glaswerk, dat niet breken kan! Er zijn heel fijne naaimachines waarmee poppenkleren kunnen gemaakt worden en meisjes die van handweven houden, vinden hun gading. Er zijn grote en kleine, lichte en zware weeftoestellen waarop de fraaiste sjaals, kussens en nog veel ander moois kan geweven worden.

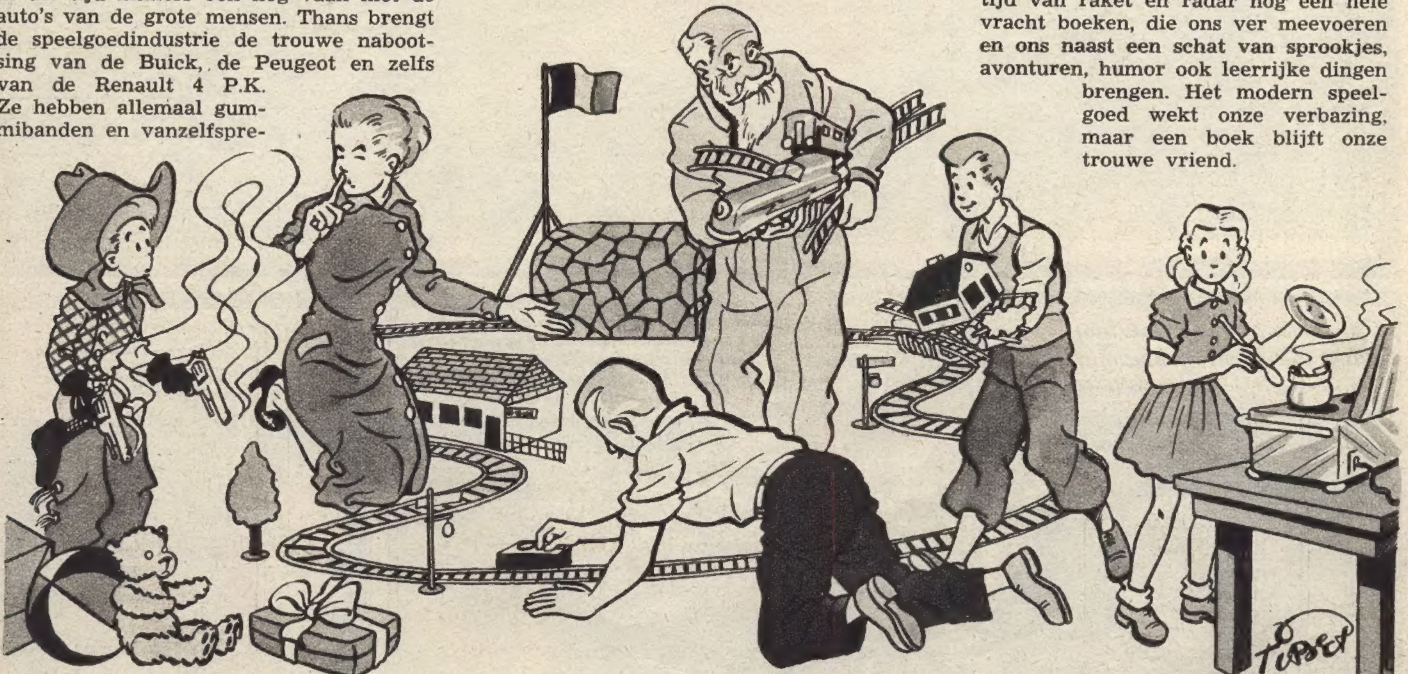
MINIATUURLABORATORIA

Hiermee is de reeks nog niet ten einde, want enkele Europese en Amerikaanse firma's hebben kleine, maar prachtige laboratoria voor scheikunde in de handel gebracht om de scheikune voor jongens en meisjes onder de zestien jaar tot een pret te maken. In de Verenigde Staten hebben deze laboratoria veel sucses en de beste werken, door kinderen uitgevoerd, worden er bekroond.

Eenvoudiger en zeer nuttig zijn de kleine microscopen. Ze worden bij het speelgoed gerangschikt, doch zijn zo nauwkeurig, dat ze als wetenschappelijk instrument kunnen aanzien worden, en door jongens die voor natuurkunde « een boontje » hebben, kunnen gebruikt worden.

Neen, we hebben zeker nog al het wondere en moderne speelgoed, dat thans in de uitstalramen pronkt, niet opgesomd, maar is dat wel nodig? Speelgoed dient nu zowel als vroeger om « echt » mee te spelen, om er zijn fantasie op bot te vieren of ze te scherpen. Er is speelgoed dat mooi is en we bewonderen, en er is speelgoed dat eenvoudiger, misschien ook minder mooi en minder goed is, doch waar we mee spelen kunnen. Na de ernstige, vaak lange studie op school hebben we wellicht meer plezier van een doodgewone voetbal waar we naar hartelust kunnen tegen schoppen, dan van een Italiaanse Gymcana met robot-chauffeur. En een doodgewone boot, die niet te veel verf meer heeft, doch die je « zelf » mag laten varen (in de week, zowel als 's Zondags), is meer waard dan het kostelijkste modern wondertuig dat je niet aanraken mag.

Bovendien brengt Sinterklaas ook in de tijd van raket en radar nog een hele vracht boeken, die ons ver meevoeren en ons naast een schat van sprookjes, avonturen, humor ook leerrijke dingen brengen. Het modern speelgoed wekt onze verbazing, maar een boek blijft onze trouwe vriend.

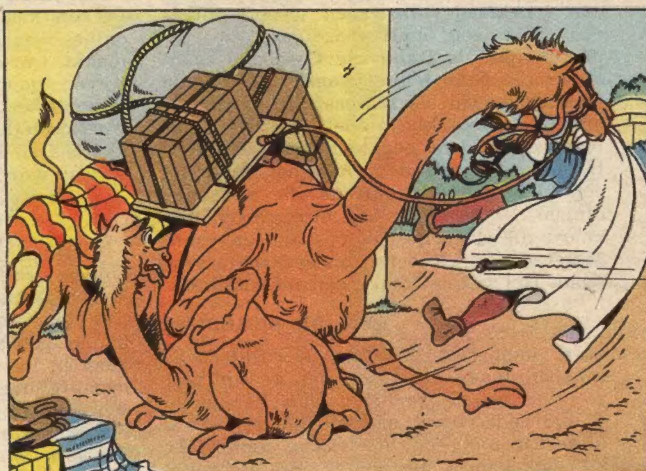

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Suske en Wiske zijn op weg naar het Tartarenrijk. Ze maken zich gereed om Jerusalem te verlaten...

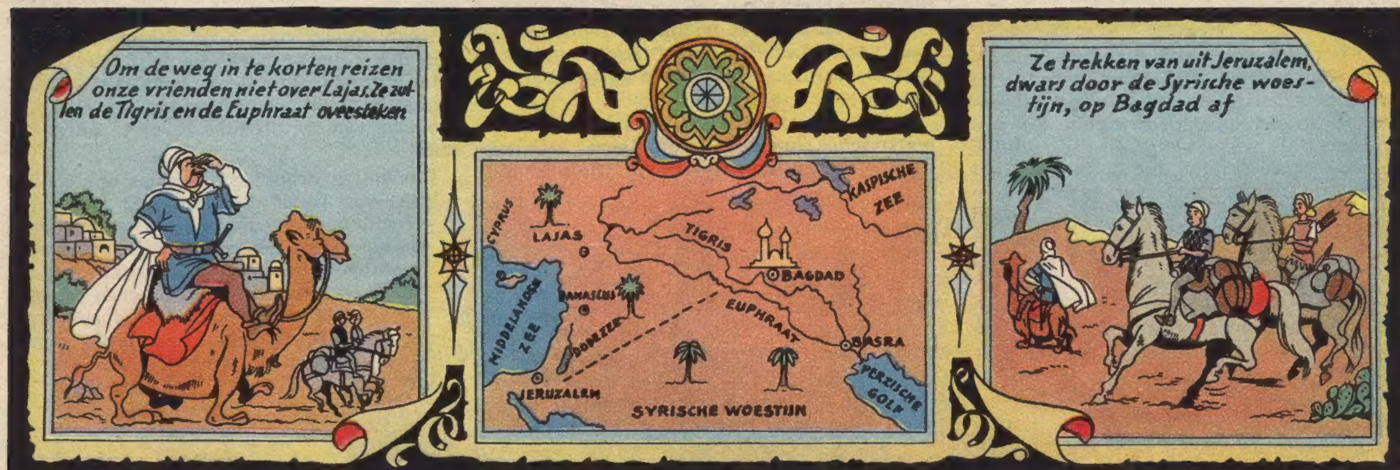

(Wordt voortgezet.)

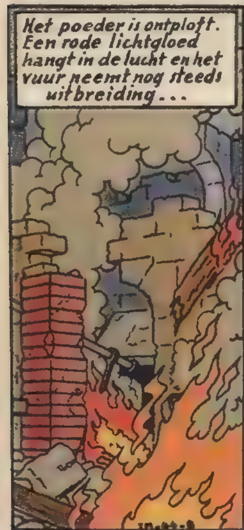

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

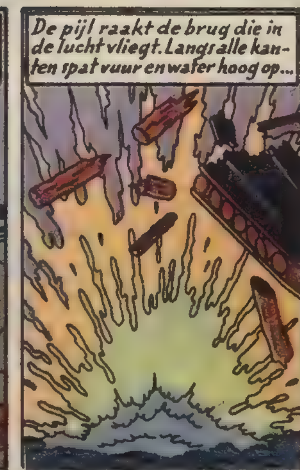

(Wordt voortgezet.)

Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylbeke

Renaat, Christiane en Willem bevinden zich in Australië en zoeken mijnheer van Meylbeke. Ze komen in een uitgestrekt woud en de kinderen verdwalen. Na uren zoeken bereiken ze de rand van het woud en besluiten daar op Willem te wachten...

Teksten en tekeningen van F. Craenhals.

(Wordt voortgezet.)

Sinterklaas te Goebendamme

(VERVOLG VAN BLADZIJDE 4.)

Nog geen week later waren er zoveel mensen aangetast dat de burgerwacht niet meer uitging. Het was doodstil in de straten, geen levende ziel te bespeuren. Joos keek mistroostig door de in lood gevatte ruiten. Zijn vader sliep en moeder verstelde zijn manteljas. De volgende morgen waagde Joos een tochtje naar de marktplaats. In de wolhalle sliepen kooplui en dragers bont dooreen en het huis van de Landweer was uitgestorven. De torenwachter ging wankelend op en neer. Hij zag Joos niet eens. Deze waagde zich nog een eind verder, naar de schapenstallen waar hij z'n vriend zou vinden.

Herman, een jolige guit met koperrood haar, kauwde gekookte rapen toen Joos binnenkwam

— Weet je wat er hier gebeurt, Joos ? vroeg hij terwijl hij z'n vriend een portie rapen toeschoof. Het mansvolk is aangetast door de ziekte. Ze hebben geen kracht meer en de vrouwen bakken het brood. Ik zal niet alleen voor mijn schapen zorgen, doch voor al de dieren van de wijk. Ik vrees maar dat het te veel is voor mij alleen...

— Ik ga met je mee, antwoordde Joos.

Herman en Joos gingen van huis tot huis en namen overal de schapen mee, alhoewel deze zich nukkig toonden omdat ze aan andere herders gewoon waren. Pam, de hond van Herman, een Waalse keffer met veel goeie wil maar een beetje traag, hielp de kudde bij elkaar houden. Toch ontsnapten twee lammeren en Joos moest tot aan de grens van Huppendorp lopen eer hij ze bij de halsband kon vatten. Een ongewoon schouwspel trof hier z'n oog. De boeren lagen bewusteloos op hun erf terwijl roversbenden de ene hoeve na de andere plunderden. Zo vlug zijn benen hem dragen konden, liep Joos naar zijn vriend toe om hem op de hoogte te brengen. Neen, ze mochten de schapen niet buiten laten, het was te gevaarlijk. En terwijl ze trachtten de kudde weer veilig op stal te krijgen, zagen ze buren en kennissen krachteloos op de grond liggen. De vrouwen verzorgden hun zieken, maar ook zij wankelden reeds...

Toen Joos thuis kwam, vond hij z'n moeder half bewusteloos en ze geeuwde voortdurend, zijn vader snurkte luid en zijn ledematen hingen hem als lompen aan het lichaam. De jongen goot hen wat schapenmelk tussen de lippen. Dwars over de straat zag Joos het zware lichaam van de smid liggen. « De bliksem » had hem ook getroffen.

Vierentwintig uur later waren alle volwassenen aangegrepen door de ziekte. Niemand bleef gespaard. Alleen de kinderen speelden, lachten en weenden als voorheen.

Men wist dat de zieken, die krachteloos neerlagen, geen honger meer hadden, en aten noch dronken. Na een of twee weken stierven ze, behalve het jaar te voren in Nijmegen, daar waren ze genezen. Hoe zou het in Goebendamme aflopen ?

De eerste dagen waren vreselijk. De kleuters voelden zich verlaten en huilden, en de grootste belhamels sloegen elkaar blauwe ogen. Op de grote markt, nabij de bron, hadden ze een veldslag in de regel geleverd. Toen vonden Joos en Herman het welletjes. Ze moesten optreden. Spoedig hadden ze een twintigtal jongens en meisjes bij elkaar. Samen zouden ze zorgen voor de kleinere kinderen, de zieken eten geven en Herman zou met zijn hond, Pam, de orde in de nieuwe republiek handhaven. Joos trok de wacht op bij de wallen.

— We moeten allereerst de poorten sluiten, beval hij.

Ze waren hoog en zwaar en de kinderen moesten al hun krachten inspannen om ze dicht te krijgen. Zodra de poorten gegrendeld waren, voelden ze zich veilig. Enkele jongens, gekozen door Joos, zouden onophoudend patrouilleren en geen enkele vreemdeling toelaten. Ze hadden ieder een dagge gekregen en waren zich bewust van hun verantwoordelijkheid. Op een avond klopten zeven of acht bedelaars aan de poort.

— De kasteelheer heeft ons ontboden. We moeten in zijn tuin een vijver graven, wisten ze te vertellen.

— Geen mens mag hier binnen, antwoordden de kinderen. Jullie willen hier stelen, net als in Huppendorp ! Daar komt niets van !

De baanstropers vloekten en dreigden, maar de kinderen joegen hen met stenen van de poort weg. Er kwamen meer groepen baanstropers, reizigers en bedelaars, doch niemand kreeg toegang tot de stad. Zelfs de baljuw van Venlo moest onverrichterzake op zijn stappen terugkeren.

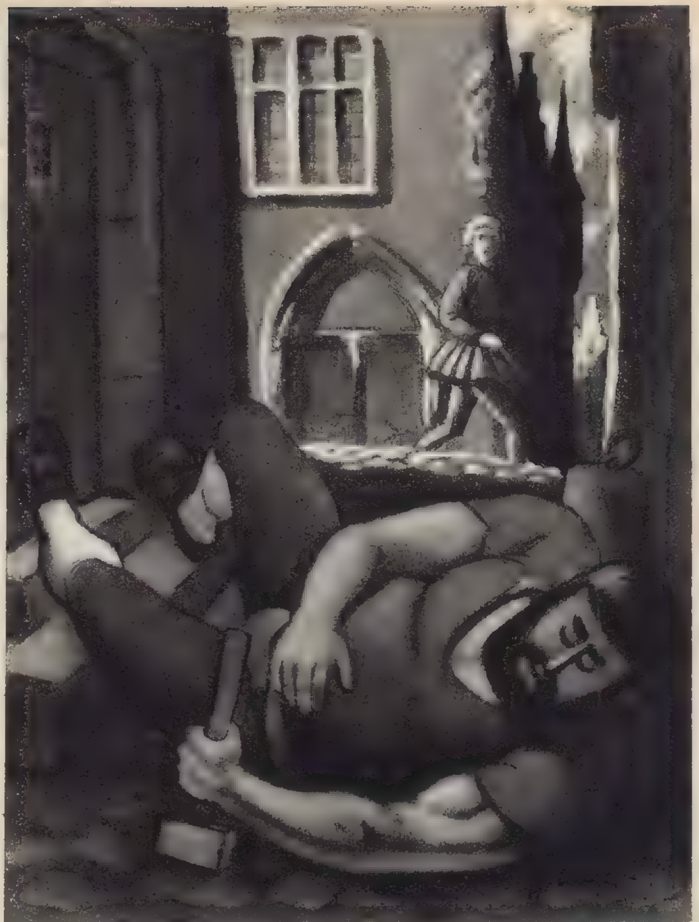
— We vertrouwen de vreemdelingen niet, riep Joos. Zolang de ziekte niet geweken is, zullen wij onze stad bewaken en verdedigen ook !

Weldra wist heel het omliggende dat de kinderen van Goebendamme hun zieken en hun stad bewaakten en ze voor niemand de poorten openden.

★

In de vlakte en langs de stroom week de ziekte langzaam. Slechts in enkele hutten waren er doden te betreuren. Uit het land van Mechelen was er een geleerde dokter gekomen, die overal geneesmiddelen en wijze raad uitdeelde en het leek wel of de epidemie voor hem de wijk nam. Men noemde hem de « Goede Doctor », omdat hij door vriendelijke overreding de mensen wist te bewegen zijn raad stipt op te volgen. Toen de Doctor over de kinderen van Goebendamme hoorde vertellen, besloot hij er dadelijk naartoe te gaan.

Het was een koude, mistige Decemberavond. Joos en Herman trokken de wacht op bij de Zuiderpoort en praatten zacht over de toestand in hun goede stad. De kinderen, eerst vol geestdrift over hun taak, werden moe.

— We moeten spijts alles stand houden, zei de jonge schoenmaker, en op God en onszelf betrouwen.

— Maar hoelang zullen onze krachten nog reiken ? vroeg Herman.

— Moed houden ! Er komt wel een eind aan deze donkere tijd !

Pam blafte en over de poort klonk een zware stem :

— Hola, kinderen !

— Wie roept daar ? Ik ben de kapitein van de wacht, antwoordde Joos.

— Open de poort. Ik breng jullie hulp en bijstand.

Joos boog zich over de kanteien en hij zag de hoge gestalte van een man met een puntmuts, een lange witte baard en een bontmantel over de schouders. In zijn hand hield hij een zak en een herdersstaf.

Die man boezemde ontzag en vertrouwen in, maar de jonge kapitein had immers gezworen niemand binnen te laten, zo lang de ziekte niet uit de stad verdwenen was. Die grote vreemdeling kon een vermomde struikrover zijn !

— Keer terug, vreemdeling, we doen voor niemand open !

— Ik werd door de hemel gezonden, zei de man.

Om het gezicht van de vreemdeling speelde een laatste lichtstraal en Joos schrok.

— Ik ken die ogen, die hand, die baard, fluisterde hij bewogen. Het is het beeld van mijn dromen. Het is Sinterklaas ! Sinterklaas in hoogsteigen persoon !

— Kapitein, zullen we hem wegjagen ? vroegen de jonge wachters die van alle kanten toegelopen kwamen.

— Neen, we moeten de poort openen.

De Goede Doctor, die een fakkel ontstoken had, stapte tussen twee rijen jongens die hem zwijgend en met matte ogen bekeken.

— Wat zal ik in deze stad, overgeleverd aan kindergrillen, te zien krijgen ? vroeg de Doctor zich bezorgd af.

Waar hij ook kwam, de kleuters hadden eten, de beesten stonden goed gevoed en verzorgd in de stallen en geen enkele zieke was aan zijn lot overgelaten. De Goede Doctor stond er paf van en vond geen woorden om zijn verwondering en aandoening uit te drukken. De zieken zouden genezen, dat zag hij.

De Doctor ging ook de ouders van Joos bezoeken, die nog vast sliepen. Toen hij om zich heen keek, vielen zijn blikken op de klomp in de open haard... O ja, het was Sinterklaasavond...

— Joos, je hebt Goebendamme gered. Je broeders zullen je dankbaar zijn, dat verzeker ik je, zei de Goede Doctor, ontroerd.

— Dank je Sinterklaas, stotterde Joos.

Sinterklaas ? Een ogenblik was de dokter verbaasd, dan begreep hij. De grijsaard opende zijn zak, haalde er een klein zilveren kruis uit en lei het in de klomp. Heel zijn leven had Joos niet van zulke schat durven dromen. Hij viel op de knieën, maar nog vóór hij iets zeggen kon, was de man met de sneeuwwitte baard de deur... en ook de stad uitgegaan...

De volgende morgen waren de inwoners van Goebendamme genezen.

Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Moreau en Barelli zijn eindelijk toch op Nusa Penida aangekomen. Ze vernemen dat er een mysterieuze tempel is en kunnen niet nalaten er een kijkje te gaan nemen...

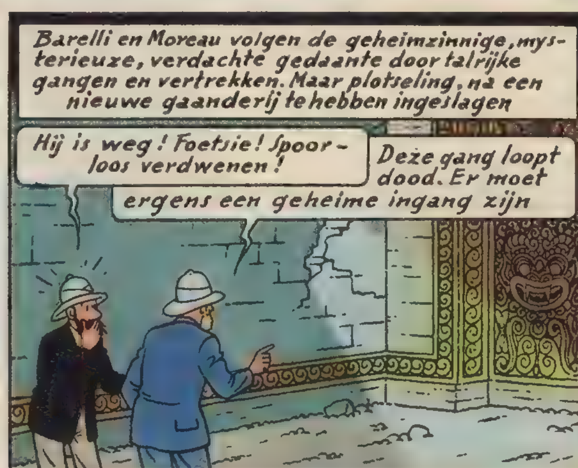
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

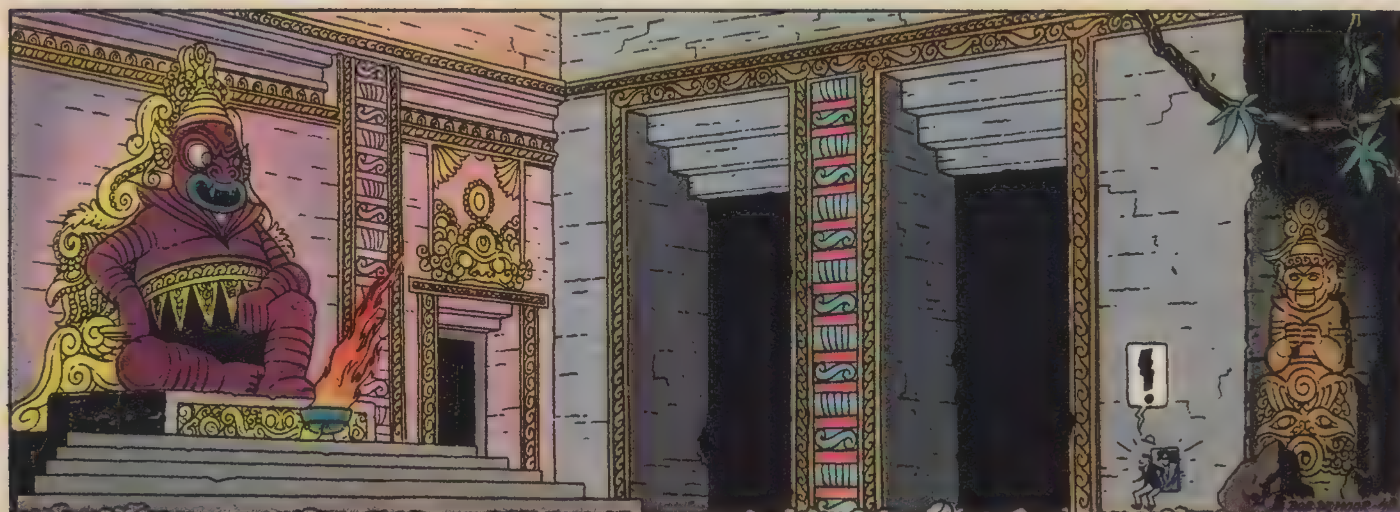

(Wordt voortgezet.)

Avontuur in Mexiko

Don Juan de los Cordales werd door de koning benoemd tot gouverneur van Santa Marta. Don Vicente zal hem vergezellen. Deze laatste is erg jaloers en tracht don Juan door een list om het leven te brengen...

Juan denkt voortdurend aan de woorden van de oude Zigeunerin en op zekere dag praat hij er met de scheepsdokter over...

S e n o r Gonzales, denk je dat het om m'n gezondheid zou kunnen handelen ?

Je ziet er uitstekend uit, Senor, maar ik kan je enkele pillen geven...

Het plan van don Vicente neemt vaste vorm aan. Pedro verliest z'n tijd niet...

Hij betaalt niet genoeg ? Over enkele weken betaalt hij niets meer ! Ik ken de gouverneur, hij is gierig en vals !...

De andere leden van het complot doen hetzelfde...

Heb je dat gezien ? Don Juan heeft Miguel laten slaan. De gouverneur is laf en wreed. Waarom laten we ons dat welgevallen ? We zijn toch mans genoeg !

Op een nacht, dat Juan de slaap niet vinden kan...

Die pillen helpen niet !

Plotseling...

Lichtseinen ? Vreemd ! Ik ga mijn vader verwittigen...

Als bij toeval loopt Esteban hem in de weg...

Waar ga je heen ? Kun je ook niet slapen ? Als we eens dobbelden ?

De plannen van Vicente gelukken ! De bemanning komt in opstand...

Weg met don Juan !

Gooi de tyran overboord !

Don Vicente kijkt toe en kan zijn tevredenheid niet verbergen... Maar hij heeft niet alles voorzien !

Het gaat prachtig ! Weldra zal ik van m'n rivaal verlost zijn... Wat is er aan de hand ? Storm ?...

De kreten van de matrozen en het heftig schokken van het vaartuig wekken don Juan...

Wat gebeurt er ? Wat betekent dat geschreeuw ?

De storm komt zo plotseling en geweldig, dat de matrozen van hun plan afzien en zich naar de zeilen reppen !

De bliksem is ingeslagen op de *Estrella* !

We moeten het schip helpen !

Het verraad is de Estrella fataal geworden. De manschappen gaven gehoor aan 't bevel van don Vicente en het schip is nu zo ver uit de koers, dat men het geen hulp kan bieden !

Waarom week dat schip uit de baan ?

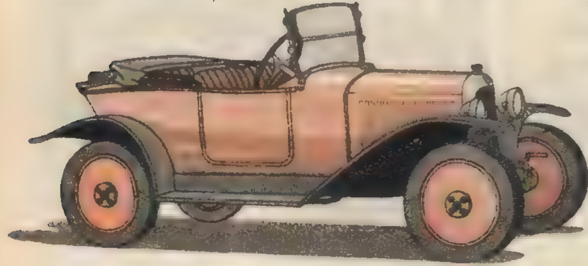
Wellicht door de storm...

OP HET SCHIP VAN DE GOUVERNEUR MOETEN ALLE KRACHTEN GEBUNDELD WORDEN OM HET HOOFD TE BIEDEN AAN DE STORM. JUAN BEEFT VAN SCHRIK. VOOR DE EERSTE MAAL STAAT HIJ TEGENOVER EEN MACHT WAARVOOR HIJ BUIGEN MOET...

Wordt voortgezet.

EN DE NIEUWE CITROEN?

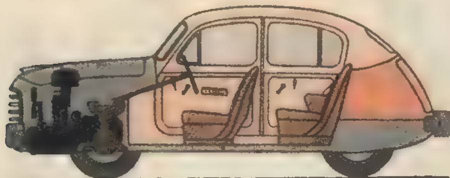
Gedurende zeventien jaar was, en is wellicht nog, de CITROEN 11 P.K. de ideale Franse auto, « de auto », en had van concurrentie niet veel te duchten. Van alle Franse merken is Citroën zeker het meest gekende, het meest verspreide. Op alle Europese wegen ziet men Citroëns. Ga maar eens bij een druk verkeerspunt staan en tel even de Citroëns die er op een uur voorbij rijden, het is zeker indrukwekkend. Het zal dus wel de moeite lonen de wagens van Citroën eens van nabij te bekijken.

Citroën : 5 P.K. « Trèfle », 1922, aandrijving achteraan.

WIE Citroën was, weten jullie reeds, vermits we aan hem een artikel wijdden. De eerste populaire wagen die hij bouwde was de **5 P.K. Trèfle** in glanzende citroengele kleur geschilderd. Een kleine wagen die niet veel verbruikte en men thans hier en daar nog ziet ! Dan kwam de **TA-7**, de **TA-9** en daarna de fameuze **11 P.K.** die

Boven : Citroën 11 P.K. : 120 km. per uur.
Beneden : Grégoire-Hotchkiss : 145 km. per uur.

aanzien werd als een echte « revolutionnair ». De auto was inderdaad uit een stuk gemaakt, de aandrijvingskracht stond vooraan, de motor kon een grote snelheid bereiken en had bovendien 'n sterk weerstandsvermogen. Het is ook daarom dat de **11 P.K.** gedurende tien jaar al de wagens van minder dan twee liter cylinderinhoud in de schaduw stelde. En nochtans, Citroën was niet de éérste die de aandrijving vooraan in z'n auto zette en carrosserie en chassis uit één stuk liet maken !

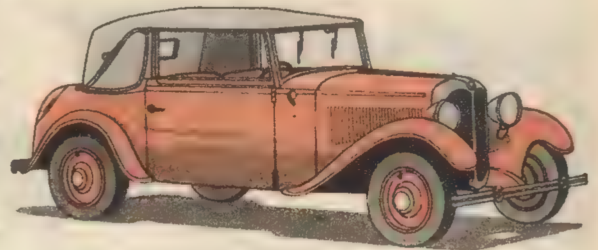
Rosengart pakte reeds in 1931 uit met een reeks wagens welke deze eigenschappen hadden. De **Lancia** in Italië, de **Gregoire** en de **Lambert** in Frankrijk waren Citroën op deze weg voorgegaan.

Na de 11 P.K. kwam de **15 P.K.** die, over lange afstand, ook vandaag nog een zeer goed figuur maakt, alhoewel hij sedert 1945-1946 niet meer de meester is op de baan ! Er is de **Porsche 6 P.K.** en er zijn de **203 Peugeot** en de **Simca « Aronde »** die de Citroën (zo wel grote als kleine), technisch gesproken, de loef afsteken.

Hoe komt dat? In 1934 had de Citroën een aanzienlijke voorsprong op de andere merken, maar zulke voorsprong kan men niet behouden wanneer men niet tijdig de nodige veranderingen, de noodzakelijke vernieuwingen aanbrengt.

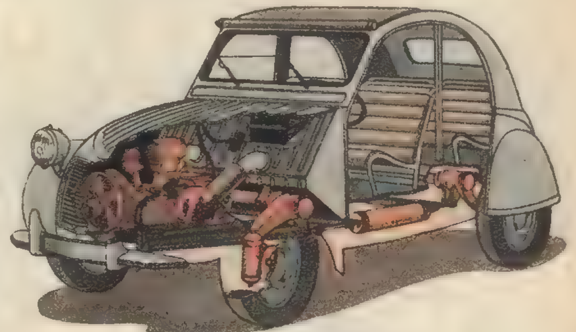
Vele mensen houden van de lijn van de Citroën. Waarom ook niet ! Ze is echter niet aerodynamisch meer en de motor kan een vergelijking met b.v. de **Gregoire-Hotchkiss** niet doorstaan. Deze laatste wagen heeft een grote baanvastheid, de carrosserie uit een stuk is korter dan die van de Citroën, maar ruimer. Vijf passagiers vinden er plaats in, hij kan een snelheid van 145 km. per uur bereiken en verbruikt 10 liter. De **Citroën 11 P.K.** heeft een maximum snelheid van 120 km. per uur, biedt slechts plaats aan vier personen en verbruikt 12 liter. De suspentie laat te wensen over, even als de stuurinrichting.

Het is jammer dat de directie van Citroën niet de noodzakelijke verbeteringen aanbrengt. De nieuwste

Rosengart : 10 P.K., 1931.

kleine auto, de **2 P.K.**, door Citroën gebouwd, is heel merkwaardig en technisch « up to date ». Deze auto heeft een degelijke en moderne suspentie, is niet mooi, maar kan practisch veel dienst bewijzen.

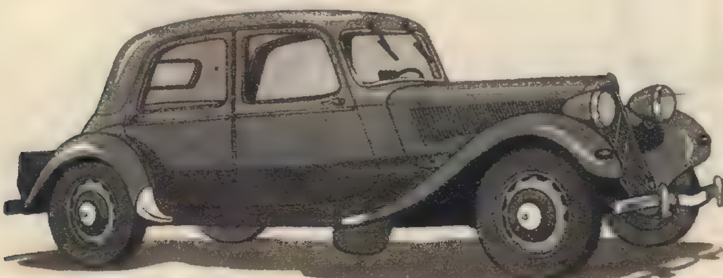

Citroën 2 P.K. : 70 km. per uur.

De Fransen, die het niet breed hebben, kopen wat men hen biedt en de Citroën-fabrieken mangelt het niet aan bestellingen. Zal het nog lang duren? Dat is natuurlijk moeilijk te voorspellen.

Er bestaat wel een nieuw prototype Citroën, doch er zal nog heel wat water door de Schelde vloeien alvorens het aan de lopende band zal vervaardigd worden en we die nieuweling op onze straten zullen zien !

J. MARTIN.

Citroën 11 P.K. : 4 cyl., 11,5 l. tot 12,5 l. per 100 km.

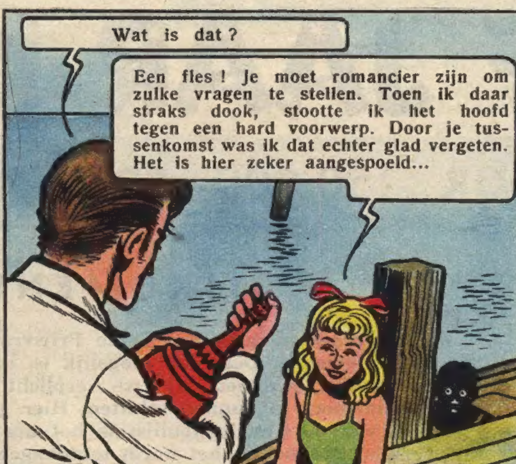
DE RING VAN GIBIL

Henk en zijn zus Leentje zijn te Mombasa, in Kenya (Afrika). Leentje gaat zwemmen in de haven die krioelt van de haaien. Henk springt haar na. Ze bereiken veilig de oever, doch nauwelijks aangeland, duikt Leentje terug het water in..

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

Een half uur later in het huis van majoor Hobson...

(Wordt voortgezet.)

GROTE PRIJSVRAAG
VIJF JAAR KUIFJE

VOOR 150.000 FRS. PRIJZEN

15 AJAX FIETSEN

REGLEMENT

1. Onze prijsvraag is gratis en alle jonge lezers, van welke nationaliteit ook, mogen er aan deelnemen.

2. De deelnemers moeten zes jaar geworden, en niet ouder zijn dan achttien jaar, d.w.z. geboren zijn tussen 1 Januari 1933 en 1 Januari 1946.

3. De prijsvraag bestaat uit vijf vragen.

4. De oplossingen van de vijf vragen moeten ons **gezamenlijk** toegezonden worden en geschreven zijn op een **formulier**, dat in dit nummer van ons blad ingelast werd.

5. Op dit formulier moeten de **vijf deelnemingsbons** geplakt worden, genummerd : 1, 2, 3, 4 en 5.

6. Het ingevuld en ondertekend formulier moet ons toekomen in een gefrankeerde omslag met de vermelding : KUIFJE-BRUSSEL — GROTE PRIJSVRAAG.

7. De omslag mag niets anders bevatten dat dit formulier, **dus geen brieven of andere mededelingen !**

8. De antwoorden worden nagezien en geschift op onze kantoren onder de controle van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.

N.B. — De deelnemers uit het buitenland en de Belgische en Hollandse kolonies krijgen, voor de inzending van hun antwoord, één maand langer tijd !

BIJKOMENDE VRAAG

De vijf proeven van Onze Grote Prijsvraag zijn verschenen en de Prijsvraag is dus eigenlijk afgelopen. Daar het mogelijk is, dat verschillende deelnemers hetzelfde aantal punten zouden bekomen, zijn we verplicht een bijkomende vraag te stellen ten einde deze deelnemers te kunnen schiften. Hier gaat ze :

Nr 18 van de Geschenkenlijst is het uurwerk TISSOT-SCOUT. Het nummer van het uurwerk is : 2244048 en het wordt tentoongesteld in het uitstalraam van het Huis Missiaen, Kiekenmarkt, 63, Brussel.

Tussen de vele uurwerken werd dit door deurwaarder Frankignoul uitgekozen. Dit TISSOT-SCOUT uurwerk werd volledig opgewonden (men kan dus niet meer verder draaien).

NA HOEVEEL UREN EN HOEVEEL MINUTEN ZAL HET STIL VALLEN ?

Voorbeeld van antwoord : Het uurwerk valt stil na 93 uur en 54 minuten.

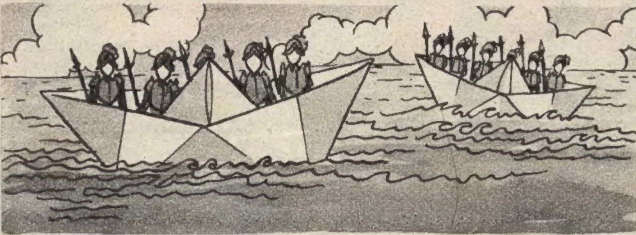
IN DIT NUMMER steekt het formulier waarop je de vijf vragen, evenals de bijkomende vraag, kunt beantwoorden. Het formulier moet behoorlijk ingevuld worden en voorzien zijn van je handtekening. Stuur het op VOOR MAANDAG 31 DECEMBER !

VEEL SUCCES, VRIENDEN !

UIT DE VIER WINDSTREKEN

HET VATICAAN BOUWT EEN EIGEN VLOOT

NAAR verluidt zal het Vaticaan weldra een eigen vloot uitrusten. De schepen zullen goederen en passagiers vervoeren en de officiele vlag van het Vaticaan voeren. Onder hun naam zal vermeld staan « Vaticaanstad » en zij zullen onder het bevel van een burgerlijk commandant ressorteren. Een aalmoezenier volgt in de rang direct op de kapitein.

Al de schepen van de vloot zullen aanzien worden als Vaticaans territorium. Over de grootte van ieder schip en het juiste aantal heeft men nog geen nadere gegevens.

IN DE AUTOBUS

IN tram en autobus hebben jullie reeds het bordje gezien waarop in duidelijke letters geschreven staat niet met de chauffeur te spreken. Al naar gelang de zeden en gewoonten, het temperament van ieder land verschilt het opschrift van dit bordje. In Engeland leest men : **GELIEVE MET DE CHAUFFEUR NIET TE SPREKEN.**

In Frankrijk : **DE HEREN EN DAMES REIZIGERS WORDEN VERZOCHT NIET MET DE CHAUFFEUR TE PRATEN.**

In Italië : **PRAAT NIET MET DE CHAUFFEUR !**

In Duitsland : **VERBODEN MET DE CHAUFFEUR TE PRATEN !**

Kwatongen vertellen dat de autobussen van Schotland hun reizigers in volgende bewoordingen uitnodigen :

WELK BELANG HEEFT U ER BIJ MET DE CHAUFFEUR TE PRATEN ?

In Marseille vinden we het volgende : **ANTWOORD NIET WANNEER DE CHAUFFEUR EEN PRAATJE BEGINT !**

HET BELGISCH WAGENPARK IN 1950

HET Belgisch wagenpark bedroeg einde 1950, 569.389 eenheden, onderverdeeld als volgt :

267.577	personenauto's
6.022	taxis en huurauto's
2.325	autobussen en autocars
142.241	vrachtwagens
139.932	motorrijwielen en rijwielen met hulpmotor
11.292	motorvoertuigen vrij van taksbetaling

HET NEDERLANDS WAGENPARK TELT :

527.900 motorvoertuigen, onderverdeeld als volgt :

160.000	personenauto's
84.000	vrachtwagens
5.900	autobussen en autocars
108.000	motorrijwielen, en
170.000	**BROMFIETSEN**

Men leze wel : 170,000 BROMFIETSEN, dus 10.000 meer dan personenauto's, de 108.000 motorrijwielen (motocycles) niet inbegrepen !

WIST JE DAT EEN VLAMING DE JAPANSE VLASINDUSTRIE STICHTTE ?

CONSTANT HUYBRECHT, geboren in Wevelgem (West-Vlaanderen), nu honderd jaar geleden, en overleden in 1922, was goed op de hoogte van het vlas en zijn mogelijkheden. Hij week uit naar Japan en leerde de Japanners het vlas kennen. In Hokkaido stichtte hij rond 1880 de vlasindustrie. Dit Japans dorp telde toen 17.000 inwoners en is nu een grootstad van 365.000 zielen. In Japan aanziet men Constant Huybrecht als een weldoener en ter gelegenheid van de herdenking van zijn geboortedag kwamen hooggeplaatste Japanners naar België, ondermeer de voorzitter van een der grootste vlasspinnerijen, een professor van de universiteit van Tokio en nog vele anderen. Op het kerkhof van Wevelgem (waar Huybrecht begraven werd) hebben zij een prachtig grafmonument onthult. In het Japans staat er een gelegenheids- en een dankschrift in gebeiteld. Twee Japanse sprekers noemden Constant Huybrecht de grootste vlaskenner van Europa en verzekerden, dat zijn naam in het Verre Oosten in ere wordt gehouden.

TE VOET, TE PAARD EN PER VLIEGTUIG

DE Frans-Belgische expeditie van de « Cordilleras de Los Andes » keerde per vliegtuig van Rio de Janeiro naar Parijs terug. Op 21 Juni jl. hadden zij Frankrijk verlaten. De alpinisten keerden weer nadat zij drie onbetreden bergtoppen veroverd hadden waaronder de Nevada en de Alpamaye (met een hoogte van 6.125 meter) die door Duitse en Zwitserse bergbeklimmers tevergeefs werden bestormd. Gedurende de twee maanden dat de tocht heeft geduurd, maakte de expeditie van de meest uiteenlopende verkeersmiddelen gebruik : auto's, muildieren, dragers, en zij gingen natuurlijk ook een goed stuk te voet.

De grenadier VICTORIA presenteert... DE TIJGERKOOI

Dat is een voorhoofdband die ik van m'n ouders kreeg. Het enige wat ik van hen nog bezit. Ze werden geruïneerd en stierven beiden. Ik houd van dit juweel en draag het bij iedere voorstelling.

Pas op voor Donkey ! Hij bekeek dit juweel op een wijze die niets goeds voorspelt...

Maak je geen zorgen, mijnheer Trevor bewaart het voor mij tussen ieder optreden !

VICTORIA DE FIJNE CH...

Tot straks, Johnny, ik ga naar m'n paard kijken !

Hé, Miss Lola !

Kun je dat pakken ?...

?

STAL

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

(Wordt voortgezet.)

« HET GEHEIM VAN DE GROTE PYRAMIDE » VIND JE MOOI. HEB JE « HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS » REEDS GELEZEN?